

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

איך וויל זיך מיט דיר אויסשמועסן!

האט געזאגט צום באשעפער, 'אפרש לפניה שיחתתי, איך וויל זיך מיט דיר אויסשמועסן! אַתמול, נעכטן האסטו מיר געזאגט א צוזאג אז 'ביצחק יקרא לך זרע' איך וועלן האבן קינדער און אייניקלעך, א גאנצע אידישע פאלק - פלל ישראל דוקא פון יצחק און שפעטער זאגסטו מיר איך זאל אים נעמען און ברענגען פאר אן עולה? און יעצט זאגסטו מיר 'אל תשלח ידך אל הנער, איך זאל אים נישט צורירן.' [דא איז א מקור ווי מען זעט אז אברהם האט זיך אויסגע'טענה'ט מיטן אויבערשטן אזוי ווי דער רבי האט אונז אויסגעלערנט זיך אויסשמועסן דאס הארץ צום באשעפער יעדן טאג.]

זאגט אים דער באשעפער: "איך האב נישט געהייסן דו זאלסט אים שעכטן! איך האב נאר געהייסן ברענגען פאר אן עולה." זעט מען פון דעם אז דער עיקר נסיון פון אברהם אבינו איז געווען ער זאל נישט מהרהר זיין אויפן אויבערשטן, נאר ער האט געפאלגט וואס השם יתברך האט אים געבעטן. זיין עיקר נסיון איז געווען צו האבן א ריינע אמונה און גלייבן אין באשעפער, און פאלגן אפילו אן פארשטיין, ווען דער אויבערשטער האט אים געזאגט, 'גיי שעכטן', איז ער געגאנגען, ווייל מען קען נישט פארשטיין די וועגן פון השם יתברך.

מען לערנט אין די פרשיות אויף די אלע צען נסיונות וואס אברהם אבינו איז אריבערגעגאנגען, יעדער נסיון איינס שווערער פון דאס אנדערער, אזוי ווי חז"ל זאגן "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו, ועמד בכלם" אבער דער שפיץ פון די נסיונות איז געווען דער נסיון פון דער עקדה, ווען השם יתברך האט געהייסן פאר אברהם אבינו: "גיי, נעם דיין קינד און ברענג אים ארויף פאר א קרבן עולה און ער האט נישט מהרהר געווען אויפן אויבערשטן.

ר' נתן ברענגט אז די מפרשים פרעגן די קשיא, וואס איז די גרויסע איבעראשונג איבער דער נסיון פון דער עקדה? לויט דאס גרויסע צדקות און געטריישאפט פון אברהם אבינו איז עס נישט אזא נסיון, ווייל לכאורה קענען אפילו פשוט'ע מענטשן שטיין אין אזא נסיון ווען דער אויבערשטער וועט זיי קלאר ארויסזאגן צו גיין שעכטן זייער בן יחיד וועט לכאורה אפילו א פשוט'ער איד פאלגן אזא קלארע באפעל.

זאגט ר' נתן אז דער עיקר נסיון פון דער עקדה איז נישט געווען צו שעכטן זיין אייגענעם קינד, דער עיקר נסיון איז געווען אז ער האט נישט נאכגעטראכט נאך דעם אויבערשטנס מדות, אזוי ווי רש"י הקדוש טייטשט אויפן פסוק "כי עתה ידעתי" 'אמר ר' אבא: "אברהם אבינו

השבונות, מיר דארפן טון אונזערס יעדן טאג, זיך דערווייטערן פון שלעכטס און טון מצוות און דורכדעם וועט קומען די גאולה.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן אז ר' יהושע בן לוי האט געטראפן משיח און געפרעגט: "אמתי קאתי מר, ווען וועסטו קומען משיח?" האט משיח געענטפערט: "היום - היינט",

אויפצימארנגס טרעפט אים ווידער ר' יהושע בן לוי און פרעגט: ביזט נישט געקומען?"

זאגט משיח: "ניין, האסט נישט פארשטאנען מיין פונעם, 'היום' אם בקולו תשמעו, יעדן איינציגן טאג דארף מען פאלגן דעם אויבערשטן און אזוי איז מען מקרב די גאולה, יעדער איד לויט זיין עבודת ה' איז ער מקרב די גאולה פון יעדן איינציגן טאג.

צום סוף וועלן זיך צאמנעמען אלע חלקי משיח' פון אלע אידן דורך די צדיקים וועלכע זענען מקרב די גאולה, 'היום בקולו תשמעו' מיט די עבודות פון יעדן טאג פון אלע אידן וואס דינען דעם אויבערשטן. דאס איז פשט, ה' יאמר 'היום', יעדן טאג און טאג וואס א איד טוט די מצוות איז ער מקרב די גאולה ביז צום סוף וועלן אלע תנועות און מעשים טובים פון אלע קינדער און בחורים און פון גאנץ פלל ישראל מקרב זיין דעם לעצטן גאולה און מיר אלע וועלן האבן א חלק דערין און זוכה זיין הנאה צו האבן פון די שכינה הקדושה.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז בקרוב ממש זאל מקים ווערן אלע הבטחות פון דער וואכעדיגער פרשה, די גאולה הקרובה זאל שוין קומען במהרה בימינו אמן.

שפעטער שטייט אין פסוק "ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה (בראשית כב, יד)", טייטש ר' נתן אזוי: 'אלע אבות הקדושים, האבן געזען אז דער סוף און דער תקנה וועט זיין נאר ווען משיח וועט קומען, וירא את המקום מרחוק', אברהם האט געזען פונדערווייטנס - מיט אזא סארט ווייטע קוק אז עס גייט קומען א בית המקדש, מען וועט ברענגען דארט קרבנות, עס ווארט אונז אפ א גרויסע תקנה, אבער ער האט עס געזען מרחוק, א ווייטער אויסקוק, נישט וואסנדיג ווען עס וועט שוין קומען.

זאגט ר' נתן דאס זעלבע געשעט ביי יעדן איד, קיינער ווייסט נישט קלאר ווען משיח וועט קומען, וועט וועט קומען מיין אייגענע גאולה, ווען וועל איך שוין ווערן אן ערליכער איד בשלמות, א גאנצער פרייליכער איד, טון די מצוה מיט גאנצקייט און פרייד, קיינער ווייסט נישט ווען עס וועט זיין די גאולה אחרונה בכלליות און בפרטיות אבער איין זאך ווייסן מיר קלאר "עס איז אונז קלאר אז עס וועט קומען א גאולה! אפילו עס איז דערווייל נאכנישט געקומען וועט עס קומען מארגן, דערפאר רופט אברהם דאס פלאץ פון דער בית המקדש "ה' יראה" נאר דער אויבערשטער זעט און ווייסט ווען עס וועט קומען דער סוף פון דער גלות, אבער מיר טארן נישט מאכן קיין שום

אין די צפונה געפילענע

ר' שמואל הורוויץ זי"ע חלק ג'

מיר וועלן בעזרת השם יעצט פארציילן אביסל פון די קינדער יארן פון ר' שמואל האראוויץ זצ"ל, מיר געבן איבער זיין לעבנס געשיכטע וויאזוי ר' שמואל שרייבט דאס ארויס פון זיין ברענעדיגע הארץ אינעם ספר ימי שמואל.

ווען איך בין געבוירן געווארן בין איך געווען א קינד מלא חן אין אלעמענס אויגן. דער זיידע ר' אברהם א זון פון ר' שמואל העליר זצ"ל פלעגט זיך זייער משעשע זיין מיט מיר. ווען עס איז געקומען ל"ג בעמר האט מען מיר געטראגן קיין מירון און דארט חאלאקעט. ר' שמואל פארציילט אז אין יענע יארן האבן זיך צאמגענומען צום הלולא פון רבי שמעון בר יוחאי טויזנטער מענטשן און הונדערטער קינדער.

מינע עלטערן האבן זיך מיט מיר זייער געפלאגט ווייל איך פלעג ליידן אויף די מאזלען קרענק, ווען איך בין גאר געווען גאר יונג בין איך געווען גאר קראנק און מסכן איך האב דאן געליטן אויפן מאגן, מיין טאטע האט אסאך געבעטן דעם באשעפער פאר מיין געזונט, ער האט זיך מתעורר געווען לתשובה און געמאכט נדרים פאר מיין גאנצע רפואה, איינע פון די נדרים וואס ער האט גודר געווען איז, אז ער וועט נישט מפסיק זיין אינמיטן

לערנען, זאל זיין וואס זאל גאר זיין! ער האט געלייגט פארנט פון זיך א צעטל, "איך בעט איך שטערט מיך נישט פון לערנען", דעם צעטל האט ער געוויזן פאר ווער עס איז געקומען רעדן צו אים אינמיטן לערנען, ער האט זיך געפירט מיט די הנהגה ביז מיטן אויבערשטן'ס רחמנות בין איך אויסגעהיילט געווארן פונעם קרענק.

איך בין אריין אין חדר לערנען, דער אויבערשטער האט געהאלפן אז איך האב זייער גוט אויפגעכאפט דאס לערנען, ווייל דער באשעפער האט מיר באשאנקן מיט א גוטן קאפ. ווען מען האט אנגעהויבן לערנען חמש, פלעג איך אסאך איבערלערנען אינדערהיים דעם חמש, איך האב דעמאלטס געליטן אויף מינע אויגן, איז פאר מיין טאטן נישט געפאלן אז איך שטרענג זיך איבער מיטן לערנען, האט ער געבעטן פון מיין מלמד זאל מיר אויפמערקן אויף דעם.

ווען איך בין עלטער געווארן בין איך אריין לערנען ביי א מלמד וואס איז גראדע געווען א קרוב צו אונז, גאר אן ערליכער איד, א איש צדיק ותמים, רבי נח שלמה זכרוננו לברכה. איך קען נישט ארויסברענגען זיינע גרויסע מעלות און מדות,

האט ער געהאט פינף בענדער חק לישראל, צום סוף פון די בענדער איז געווען איינגעבינדן דעם תיקון הפללי פון הייליגן רבי'ן, אין פארנט ביי די הקדמה איז געשטאנען אין אידיש דער צוואג פונעם רבי'ן "איך וועל מיה לייגען אין דער לענג און אין דער ברייט איך זאל אים א טובה טון, ביי די פאות וועל איך אים ארויסציען פון שאול תחתיות" מיר קינדער פלעגן דאס ליינען, איך האב אבער נישט פארשטאנען וואס דאס מיינט, איך האב בכלל נישט געוויסט אויב ס'איז נאך פארהאן אזא חסידות ברסלב, היינט דערמאן איך זיך צוריק ווי אזוי איך

דאס דעמאלט געליינט. ביי מיר אין כחה האט גראדע געלערנט אן אינגעל וואס זיין זיידע איז געווען א ברסלב'ער חסיד הנגיד רבי נתן פון טראוויצא ו"ל, דער אינגל פלעגט ברענגען אין חדר דעם ספר ספרי מעשיות און מיר האבן געלערנט די מעשה פון די זיבן בעטלערס. מיין רבי רבי נח שלמה האט זייער שטארק ליב געהאט די ברסלב'ע חסידים, ער פלעגט מוסר זאגן פאר דעם ברסלב'ע אינגל: "זע צו זיין א אינגל א יראת שמים, דיין זיידע רבי נתן גייט דאך יעדן טאג אויפן ציין פונעם אר"י ו"ל און איז מתפלל דו זאלסט זיין אן ערליכער אינגל מיט יראת שמים. ווען דער ר' נתן איז נפטר געווארן האט ער געריסן קריעה און געמאכט די ברכה דין האמת מיט'ן שם ומלכות. איינמאל ווען איך בין געווען נאך גאר א יונג

ר' שמואל הורביץ אין מירון

טראדעם וואס ער איז געווען אן ארימאן, פלעגט ביי זיין טיש שטענדיג עסן ארימע מענטשן, באגלייט מיט זיינע צדקות און מצוות וואס ער פלעגט שטענדיג טון. ער איז געווען גאר א גרויסער תלמיד חכם, און זיין דאווענען איז געווען מיט רחמים ותחנונים צום באשעפער. ער האט אריינגעלייגט אין אונז א געוואלדיגע יראת שמים, און געהאט גאר א גרויסן ליבשאפט צו די תלמידים און צו מיר.

אויף די צוויי זאכן האט ער מיר זייער אנגעזאגט: "איך זאל זיין זייער געווארנט, זיך וואשן נעגל

וואסער גלייך נאכן אויפשטיין, און האבן א קאפעלע אויפן קאפ אפילו ביים שלאפן". ער פלעגט אונז דערציילן אז דער צמח צדק זצ"ל פלעגט אלעמאל דאנקן זיין מאמע אז זי האט אויפגעפאסט ער זאל קיינמאל נישט גיין מיט אן אויפגעדעקטן

קאפ אן א קאפל, און אז זי פלעגט אים וואשן נעגל וואסער פון גאר

אינגן עלטער, וואס דאס האט אים אריינגעגעבן א יראת שמים, ווייל די זאכן זענען מקדש דאס קינד פון קליינזייט און.

רבי ישראל קרודנער (היילפרין) ו"ל - זיין יארצייט פאלט אויס ט' חשוון, פלעגט אריינקומען אין בית המדרש - וואו אונז קינדער פלעגן לערנען, אנגרייטן די לעכט לכבוד שבת, אזוי האב איך זוכה געווען אים צו זען. שפעטער ווען איך האב געלערנט ביים מלמד רבי דוב פון ווארשע זצ"ל,

קינד, בין איך אהיימגעקומען מיט א היסטעריע וויינענדיג אן אויפהער, מיין טאטע פֿרעגט מיר: "שמואל פֿארוואס וויינסטו?! עפעס פֿעלט דיר? דיין רבי האט דיה געשלאגן? אבער פון גרויס צער האב איך נישט געקענט אים ענטפערן! איז ער גענאנגען פֿרעגן דעם רבי'ן אויב ער האט מיר געשלאגן? "חס ושלום" האט דער מלמד געענפערט: ביי דע דער מלמד מיט מיין טאטע האבן ענדליך געפועלט אויף מיר איך זאל זיי געבן אן ענטפער, האב איך זיי ענדליך פֿארציילט די סבה פון מיין געווייזן און זיה אנגערופן: "וויאזוי קוען זיי אז מען האט פֿארקויפט יוסף הצדיק פֿאר די אראבער און ער האט געהאט אזעלכע סורים? (יענעם טאג האט מען געלערנט אין חדר פון מכירת יוסף).

מיין טאטע האט מיר זייער שיינ מסביר געווען אז דאס האט געמוזט געשען, כִּדִּי די אידישע קינדער זאלן אראפגיין אין מצרים, און מיר זאלן קענען באקומען די תורה און אריינגיין אין ארץ ישראל. איך געדענק איין יאר ווען איך נאך געווען א גאר יונג קינד, איך בין אויף געווען די נאכט פון הושענא רבה און געזאגט מיט אלע דערוואקסענע אידן משנה תורה מיט תהלים, מיין זיידע רבי אשר יחזקאל ז"ל האט זייער הנאה געהאט דערפון האט ער מיר געגעבן א מתנה א גראשן, האב איך גענומען דעם מטבע און געוואלט געבן פֿאר צדקה, האט מיין זיידע זייער הנאה געהאט פון דעם, זאגנדיג: "דאס אז דו געבסט דאס פֿאר צדקה, איז ביי מיר נאך חשובער פון דעם אז דו ביסט אויף געווען ביינאכט!".

המשך פון די לעצטע זייט

הבא, ווייל דארט אין עולם הבא זענען פֿארהאנען מענטשן וועלכע גייען ארום ממש נאקעט און מען קען אויף זיי נישט רחמנות האבן.

ווייל אויף דער וועלט ווען איינער איז אומגעקליידעט, קען מען אים צאמשטעלן געלט און אויפגייען א קאפטן, אבער דארט אין עולם הבא ווען איינער גייט נאקעט קען מען נישט רחמנות האבן אויף אים, ווייל דארט העלפט נישט קיין שום רחמנות.

וועלכע קליידונג דארף ער דען? ער דארף דאך נאר א מלבוש פון תורה און מצוות, און פֿאר אט דעם העלפט נישט דארט קיין שום רחמנות.

אבער ווער עס איז מקורב צו אן אמתן צדיק, קען ער לויפן צום צדיק און נעמען ביי אים עפעס א קליידל זיך אנצוקליידן.

המשך פון די שיחה קומענדיגע וואך בעז"ה

לעובדא ולמעשה

ביים 'קדוש' פון שבת -
דארפן מיר איצטער זוכן
די רפואה! ",

דאס מיינט אז יעדעס מאל קען מען
פועל'ן א ישועה ביי די זאך וואס מען
טוט יעצט, למשל אז מען דארף יעצט
בענטשן ליגט דארט די ישועה, אז מען
דארף יעצט ליינען קריאת שמע אדער
זאגן על המחיה דארף מען זיך דארט
מקשר זיין און דאס טון מיט אן אמת,
קען מען דאן פועל'ן וואס מען וויל.
לאמיר טאקע אלע קינדער זינגען
שיין זמירות שבת און פועל'ן אלע
גוטע זאכן, גוט שבת.

ר' מיכל'ע - אן אייניקל פון רבי נתן
פלעגט בעטן ביים שבת-טיש מען זאל
אים נישט געבן צופיל מאכלים פון
שבת-קודש, וויבאלד די עסן פון שבת
איז גאר הייליג און טייער, און אויב
מען וועט אים געבן צופיל וועט ער
מוזן איבערלאזן, און דער הייליגער
רבי האט דאך געזאגט אז די מאכלים
פון שבת איז איין שטיק געטליכקייט
עס איז פלה קודש, איז זייער נישט
כדאי איבערצולאזן, אין זיין לשון:
"א מאכל פון שבת לאזט מען איבער?
דער רבי זאגט דאך ס'איז פלה אלקות,
פלה קודש".

שבת קודש

ר' לוי יצחק בענדער דערצייילט:

איך געדענק אין אומאן, ס'איז געווען
אמאל פרייטאג צו נאכט

נאכן דאווענען,

איז צוגעקומען

איינער - וואס

זיין קינד איז

ליידער געווען

זייער נישט

געזונט - איז ער

צוגעגאנגען צו ר'

שמשון בארסקי ז"ל,

דער איד האט געבעטן

פון ר' שמשון און געזאגט אז ער זאל

אים דערמאנען, צו ר' געצע, און בעטן

פון ר' געצע זאל מתפלל זיין דאס

קינד זאל ווערן געזונט.

האבן די ברסלב'ע חסידים געזאגט

פאר דעם איד:

אז מען וויל האבן א רפואה דארף מען

זען וואס מען דארף יעצט טון אין די

צייט און ביי די זאך זיך מקשר זיין

און דאס טון מיטן הארץ קען מען דאן

פועל'ן א רפואה.

"נו איצטער דארפן מיר זוכן די

רפואה ביי די 'זמירות' פון שבת,

ו	י	צ	א	ל	כ	ל	כ	י	ת	ש	א	ב	ב	ש	ל	ח
י	ע	מ	ש	ל	ה	ק	י	ו	ר	ת	י	א	ר	א	ו	א
ר	ס	ט	נ	כ	ת	ל	ע	ה	ב	ח	ו	ק	ו	ת	י	ר
א	מ	ו	צ	ב	מ	ד	ב	ר	ה	ב	ס	ח	נ	פ	ש	ק
מ	ש	ת	ב	ת	ג	ש	ג	א	א	צ	י	ת	כ	פ	ב	י
ו	פ	כ	י	ת	ב	א	י	ש	ר	ש	ס	נ	ג	ק	ש	ו
ר	ט	ב	מ	ו	ז	א	ת	ה	ב	ר	כ	ה	ש	ו	ג	ב
א	י	ק	ו	י	ל	כ	ו	ג	י	ז	א	ה	ל	ד	י	ר
ה	מ	ע	ח	ר	ק	ל	ב	ה	ר	ש	י	י	ח	י	ו	א
ו	צ	נ	נ	ח	ת	א	ו	י	ש	ל	ח	ק	ת	ו	מ	ש
צ	ק	מ	י	ר	ב	ד	מ	י	ט	פ	ו	ש	מ	י	נ	י
ת	ו	ל	ד	ו	ח	נ	מ	צ	ו	ר	ע	י	ר	ז	ו	ת
ק	ד	ו	ש	י	מ	ה	מ	ו	ר	ת	ו	מ	י	ר	ח	א

זוך אויף די נעמען פון אלע פרשיות התורה, קענסט עס טרעפן ארויף, אראפ, רעכטס, לינקס און שייף

בראשית	מקץ	תרומה	מצורע	שלח	עקב
נח	ויגש	תצוה	אחרי מות	קרה	ראה
לך לך	ויחי	כי תשא	קדושים	חקת	שופטים
וירא	שמות	ויקהל	אמור	בלק	כי תצא
חיי שרה	וארא	פקודי	בהר	פנחס	כי תבא
תולדות	בא	ויקרא	בחוקותי	מטות	נצבים
ויצא	בשלח	צו	במדבר	מסעי	וילך
וישלח	יתרו	שמיני	נשא	דברים	האזינו
וישב	משפטים	תזריע	בהעלתך	ואתחנן	וזאת הברכה

טעף צען חילוקים
צווישן די בילדער

קענסטו דערקענען
דעם בילד?

(דער הייליגער רבי האט דא
כאזוכט)

א שטיקל ליקוטי תפלות (חלק שני 5)
"נישט איפאר טראכטן אויפן
אויפארשטנס אדות"

באשעפער, דערבארים זיך אויף מיר, ראטעווע מיך
פון מניעות המח, דאס זענען אלע קשיות און ספיקות
און צעמישענישן וואס קומען אויפן מח צו איבער טראכטן אויף די צדיקים און ערליכע
איין פונעם דור, אדער חס ושלום צו נאכטראכטן נאך דיינע מדות, אזעלכע סארט מניעות
פון מח זענען די גרעסטע מניעות פון אלע מניעות אויף דער וועלט.

ווייל דער מענטש וואס זיין מח און הארץ זענען שטארק און פעסט אין די אמונה
צום באשעפער און אין זיינע אמת'ע צדיקים איז נישט פארהאן קיין שום שטערונג
וואס זאל אים אפהאלטן, אויב אבער חס ושלום די מח און הארץ זענען אפגעטיילט פון
באשעפער און פון די צדיקים און עס דרינגען אריין אין הארץ קשיות אויף זיי, דאס זענען
די שווערסטע מניעות.

דעריבער קום איך צו דיר שרייען און אויסרופן מיט א געשריי, ווייל איך האב נישט קיין
שום האפענונג זיך צו ראטעווען דערפון, נאר צו שרייען צו דיר " אליה ה', אקרא ואל ה'
אתחנן, שמע ה' קולי אקרא, וחנני וענני".

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס

האט ער זיי געבענטשט (דער 'בלידער-בעטלער'):
"איר זאלט זיין אזוי-ווי איה, איר זאלט זיין אזוי אלת
ווי איה". און ער האט זיי איבערגעלאזט נאך ברויט,
און ער איז זיך אנוועגענאנגען.

האבן די קינדער פארשטאנען, אז השם-יתברך האט
אויף זיי השגחה געהאט, און ער האט זיי צוגעשיקט
אָהער א' בלינדן-בעטלער, ער זאל זיי געבן עסן.

דערנאך, איז ביי זיי אויסגעגאנגען דאס ברויט - האבן
זיי ווידער אנגעהויבן צו שרייען [אז זיי דארפן] 'עסן'.

דערנאך איז געווארן נאכט, האבן זיי דארט
איבערגעגעכטיגט. אינדערפרי, האבן זיי ווייטער

נישט געהאט צו עסן - האבן זיי געשריגן און געוויינט.

דערווייל, איז ווידער אנגעקומען א' בעטלער, וואס
ער איז געווען א' טויבער, האבן זיי אנגעהויבן צו
אים צו רעדן - ווייזט ער זיי מיט די הענט, און זאגט
צו זיי: "איה הער גארנישט".

און דער 'בעטלער' האט זיי אויף געגעבן ברויט צו
עסן - און האט אנגעהויבן אנוועקצוגיין פון זיי. האבן
זיי אויף געוואלט, אז ער זאל זיי נעמען מיט זיך -
האט ער נישט געוואלט.

און ער האט זיי אויף געבענטשט: "אז איר זאלט זיין
אזוי-ווי איה" - און האט זיי אויף געלאזט ברויט - און
איז זיך אנוועגענאנגען.

דערנאך, איז ביי זיי דאס ברויט אויף אויסגעגאנגען,
האבן זיי ווידער געשריגן כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

איז ווידער געקומען צו זיי א' בעטלער, וואס ער איז
געווען א' כבד-פה' (כלומר: ער האט געשטאמפלט
מיט דעם מויל) - האבן זיי אנגעהויבן מיט אים
צו שמועסן, האט ער געשטאמפלט זיינע רייד -
האבן זיי נישט געוואוסט וואס ער רעדט, און ער
האט זא געוואוסט וואס זיי רעדן - נאר זיי האבן

ויהי היום, און ס'געווען א בריחה [אנטלויפונג] אין א
מדינה, זענען זיי אלע צולאפן געווארן.

ווי זיי זענען אנטלאפן געווארן, זענען זיי געגאנגען
דורך א וואלד - האבן זיי דארט פארלוירן צוויי
קינדער, א זכר און א נקבה - איינער האט פארלוירן
א זכר, און איינער האט פארלוירן א נקבה - און זיי
זענען נאך געווען קליינע קינדער, פון פיר-פינעף
יאהר.

די קינדערלעך האבן נישט געהאט וואס צו עסן,
האבן זיי געשריגן און געוויינט, ווארן זיי האבן נישט
געהאט וואס צו עסן.

דערווייל איז צו זיי אנגעקומען א' בעטלער, ער איז
געגאנגען מיט די טאָרבעס [זעקן]. האבן די קינדער
אנגעהויבן טשעפן זיך [נאנט ווערן] צו אים, און צו
טולן זיך [נאכשלאפען] צו אים.

האט ער זיי געגעבן ברויט, האבן זיי געגעסן. האט ער
זיי געפרעגט: "פון וואנעט קומט איר אָהער?" האבן
זיי אים געענטפערט: "מיר ווייסן נישט", ווארן זיי
זענען געווען קליינע קינדער.

האט ער אנגעהויבן אנוועקצוגיין פון זיי - האבן זיי
אים געבעטן: "אז ער זאל זיי נעמען מיט זיך" - האט
ער זיי געזאגט: "דאס וויל איה נישט, אז איר זאלט
גיין מיט מיר".

דערווייל האבן זיי א קוק געטאן, איז דער 'בעטלער'
'בליד' - איז ביי זיי א חידוש געווען, אז ער איז
'בליד', וויאזוי ווייסט ער צו גיין.

(און צום אמת, איז דאס אליין א חידוש, וואס די
קינדער איז דאס קשה געווען, ווארן זיי זענען זיך
קליינע קינדער געווען - לושמיר [נאר] זיי זענען
געווען קלוגע קינדער, איבערדעם [צוליב דעם] איז
דאס ביי זיי א חידוש געווען).

מען זיי דארט אויך געגעבן ברויט. פלעגן זיי גיין אין די הייזער - האבן זיי געזעהן ס'גוט, מ'גיבט זיי ברויט.

האבן די קינדער צווישן זיך געמאכט, אז זיי זאלן תמיד [שטענדיג] זיין אינאיינעם - און זיי האבן זיך געמאכט גרויסע 'טארבעס', און זענען געגאנגען אין די 'הייזער' - און זענען געגאנגען אויף אלע 'שמחות', אויף 'ברית'ן, און אויף 'חתונות'.

און זיי זענען געגאנגען ווייטער, און זענען געגאנגען אין 'שטעט' אריין, און זענען געגאנגען אין די 'הייזער', און זענען געגאנגען אויף די 'ירידים'.

און פלעגן זיין צווישן די 'פעטלערס', אזויזוי זיי זיין דארט אויף די 'פריזבעס' [שטיינערנע בענק]. מיט די 'טעלער' [צו זאמלן געלט דערין].

ביז די קינדער זענען שוין געווען מפורסמים ביי אלע 'פעטלערס' - ווארן אלע האבן זיי געקענט, און האבן פון זיי געוואוסט, אז דאס זענען די קינדערלעך וואס זיי זענען פארפאלן געווארן אין וואלד פנ"ל.

אמאל איז געווען א גרויסער יריד, אין א גרויסער שטאט - זענען אהינגעגאנגען אלע 'פעטלערס', און די קינדער זענען אויך אהינגעגאנגען - איז געקומען די 'פעטלערס' אויף דער דעה, אז זיי זאלן משדף זיין די צווי קינדער, אז זיי זאלן זיך איינס דאס אנדערע נעמען.

און תיכף ווי מ'האט אנגעהויבן דערפון צו שמועסן, איז דאס זיי אלע זייער געפעלן - האט מען זיי משדף געווען.

לוישמיר [אבער] ווי [וויאזוי] מאכט מען זיי חתונה?
האבן זיי זיך מיישב געווען, באַשר [אזויזוי] אין דעם און דעם טאג, וועט זיין ביים 'מלך' מיניגעס [געבורטסטאג], וועלן אהינגיין אלע 'פעטלערס', וועלן זיי זיך דארטן אויסבעטן 'קוילטיש' [חלה] און 'פלייש' - דערפון וועט מען זיי מאכן חתונה. איז אזוי געווען.

נישט געוואוסט וואס ער רעדט, ווארן ער האט געשטאמפלט.

האט דער 'פעטלער' זיי אויך געגעבן ברויט צו עסן, און איז זיך אויך אַוועקגעגאנגען - און האט זיי אויך געבענטשט: "אז זיי זאלן זיין אזויזוי ער" - און איז זיך אַוועקגעגאנגען פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

דערנאך, איז ווידער געקומען א 'פעטלער', וואס ער האט געהאט א 'קרומען-האלז', איז אויך אזוי געווען פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

דערנאך, איז ווידער געקומען א 'פעטלער' א 'הויקער'. דערנאך, איז ווידער געקומען א 'פעטלער' א 'אן-הענט'. דערנאך, איז געקומען א 'פעטלער' אן-פיס'.

און אַיטלעכער האט זיי געגעבן ברויט, און האט זיי געבענטשט: "אז זיי זאלן זיין אזויזוי ער, גאר אזויזוי זענען 'פעטלערס'", פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט].

דערנאך, איז ביי זיי ווייטער דאס ברויט אויסגעגאנגען - האבן זיי אנגעהויבן צו גיין אין ישוב אריין, ביז זיי זענען געקומען צו א וועג.

זענען זיי געגאנגען מיט דעם וועג, ביז זיי זענען געקומען צו א דארף - זענען די קינדער אריינגעגאנגען אין א שטוב אריין, האט מען אויף זיי רחמנות געהאט, און מ'האט זיי געגעבן ברויט.

זענען זיי ווייטער אין א שטוב אריינגעגאנגען, האט

הונדערטער ברטל'ע קינדער וועלן בעז'ה זיך ווייטער באנייען מיט די לעצטע מעשה פון סיפורי מעשיות
די זיבן בעטר'ערס
אלע קינדער כאפן זיך מיט. און עס וועט בעז'ה זיין איבעראשענע פאר די וועלכע וועלן מאכן די בחינות אויפן טעלעפאן.
ואת כל האלהים

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (2)

1. וויאזוי האבן זיי געהאט עסן אויף די חתונה?
 - זיי האבן געבעטן ברויט און פלייש פון די סעודה פון מלך
 - זיי האבן גענומען וואס ס'איז געבליבן פון די סעודה פון מלך
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
2. שאלת זכות: וואס איז דער סדר פון די בעטלערס?
 - א טויבער, א בלינדער, א כבד פה, א הויקר, א קרומער האלדז, אן הענט, אן פיס.
 - א בלינדער, א טויבער, א כבד פה, א קרומער האלדז, א הויקר, אן הענט, אן פיס
 - א טויבער, א כבד פה, א בלינדער, א הויקר, א קרומער האלדז, אן הענט, אן פיס.
3. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - נ"ו
 - א חלק

- א. וואו זענען די קינדער פארלירן געווארן?
 - אין א שטאט
 - אין א מדבר
 - אין א וואלד
- ב. וואס איז געווען דער ערשטער בעטלער?
 - א בלינדער
 - א טויבער
 - א כבד פה
- ג. וואס האט זיי דער בעטלער געוואונטן גרויסע עשירות?
 - זיי זאלן טרעפן זייער עלטערן
 - זיי זאלן זיין אזוי אלט וואו אים
- ד. וואס האט זיי דער בעטלער איבערגעלאזט?
 - ברויט
 - וואסער
 - פרוכט
- ה. וואס איז געווען דער פערדער בעטלער?
 - א הויקר
 - א קרומער האלדז
 - אן הענט

טיפור זגוראט

וואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "יריד" ?

ביי וועלכע מעשה ווערט דערמאנט א אינגל מיט א מיידל וואס זענען אלט פיר יאר?

אלע בעטלערס האבן זיי געבענטש אז זיי זאלן זיין אזוי ווי זיי – ביי וועלכע בעטלער האט דער רבי מפרט געווען וואס ער האט זיי געבענטש ?

זיי זענען געגאנגען אויף אלע שמחות – וואספארא שמחות איז דער רבי מפרט ?

וויפיל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות א "חתונה" ?

געווינער אויף דרייצן בעטלערס 1 איז הילד החשוב יעקב רוזנבלאט ***7626
 צווייטער געווינער איז הילד החשוב אליעזר יאר אוויטש ***8542

פאסיגע קליידונג

צום רבנים

שאלות

באגאסן מיט רחמנות און פארלויבןקייט.

איך רופ אים צו צום דערנעבנדיגן געשעפט וואו איך האב אים געקויפט א היפשע פאר קליידער, פיר הויזן, אכט העמדער, אויך צו דערצו א שיינעם אנצוג ווי עס פאסט פאר א אידיש קינד."

דער עולם ארום שרייען אויס ווי אין א כאר: "יוסל, אזא מצוה, אן אמת'ער חסד האסטו זוכה געווען צו טון".

דאן האט זיך געהערט אן איידעלער קול מיט א תמימות'דיגע פראגע פונעם ד'בס בית המדרש: "וויפיל נייע ציצית האסטו אים געקויפט? דאס איז דאך די חשוב'סטע טייערסטע מלבוש?"

"וועל איך שוין גיין קויפן עטליכע פאר ציצית, וואו פונקט איז דער אדרעס דאס צו קויפן?"

דער הייליגער רבי לערנט אונז (שיחת הר"ן כ"ג) אז די רחמנות פון דער וועלט זענן אלע, דעריבער לויפן אלע נאך די זאכן פון דער וועלט, אז מען זעט איינעם אין א הונגער אדער א דארשט, טוט עס זייער וויי, מען האט גרויס רחמנות אויף אים, אזוי אויך וועל איינער גייט נאקעט און בארוועס האט מען זייער רחמנות אויף דעם דאזיגן.

אבער וועט עס האט אויגן און זעט וואספארא גרויס רחמנות עס איז אויף די נשמות אין עולם

ר' יוסף פידט א פיש געשעפט שוין פאר אסאך יארן, צום גוטן. איין טאג באמערקן די מתפללים ווי ר' יוסל קומט אריין אין בית המדרש מיט גרויס התרגשות. ר' יוסל איז ביי אלעמען באקאנט אלס א גוטער מענטש איבערגעגאסן מיט ליבשאפט און אלעמאל גרייט א טובה צו טון פאר א צווייטן, מיט הארץ

און זעל זאגט ער פארן טובת הכלל. היינט זעט זיך אבער עפעס אן אויף ר' יוסל'ס געזיכט א אויסערנעווענליכע פרייד א שמחה וואס ער קען נישט באהאלטן.

נאך איידער די חברים האבן געהאט די מעגליכקייט אים אנצופרעגן איבער דעם, עפנט ער זיין מויל און דערציילט אזוי: "היינט האב איך פארשפארט מיין געשעפט איילנדיג זיך צו דאווענען און הערן א שיעור, אבער שטייענדיג ביים עק גאס האב איך באגעגנט אן ארימער אידל מיט צעריסענע שייך, איך שטיי מיט וואונדער ווען איך באמערק אז אלע זיינע קליידער זענען צעשליסן און צעריסן.

פארשעמטע לאטעס זענען פארגייט אויף זיינע הויזן, א פארשמידטע צעשניטענע ערמל, זיין פנים

המשך אויף זייט 5

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר אלכסנדר גלאנץ הי"ו
דרגה נישואי בתו למוז טוב

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר פנחס דוד וועבערמאן הי"ו
דרגה החאלקע של בנו מרדכי ואב למוז טוב

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר יהוסף שווארטיץ הי"ו
דרגה הולדת הבת למוז טוב